

§. 6. Více než dvou živých jazyků nemůže se nikdy na gymnásium co jazyků vyučovacích užívatí. Třetímu jazyku živému nemohou se žáci, kteří v něm nemají ještě žádné zběhlosti, co předmětu učebnému učiti dříve, leč v první třídě vyššího gymnásium.

§. 7. Jazykové, kteří jsou předmětem obligátním (§§. 1. a 3.), jsou též nevyhnutelným předmětem zkoušky přesazovací a zkoušky dospělosti i nemůžet nižádný žák za dospělého prohlášen býti, kterýž není obojího jazyka tou měrou znalý, aby ho uměl písemně i ústně dle gramatiky a syntaxe správně užívatí.

§. 8. Při vyučování jazykům vůbec zvláště ale tu, kde dva živí jazykové jsou předmětem obligátním, užíváno buď pokud možná metody porovnávací, i buďtež jazykové tito porovnávání netoliko jeden s druhým, ale i s jazyky klasickými, ku kterémuž konci se má co nejdříve vyučovati buď jazyku latinskému nebo řeckému a to podlé gramatiky německé.

§. 9. Kterak se pravidlům výše položeným na jednom každém gymnásium, průchodu zjednatí má, zření majíc k okolnostem skutečným, ustanoví ministerium záležitostí duchovních a vyučování.

§. 10. Které gymnásium by se dle pravidel výše položených nezřídilo nebo ve zřízení tomto nesetřvalo, tomu nebylo by propůjčeno nebo ponecháno ani charakteru gymnásium veřejného, ani práva, vydávati vysvědčení ježto by stát uznával za platná.

§. 11. Budoucně nebude nikdo za učitele na gymnásium ustanoven, kdoby dle zákona neprokázal, že jest znalý jazyků vyučovacích, na gymnásium, na němž chce ustaven býti, uvedených, a kdo by tedy zároveň nebyl alespoň tak zběhlý v řeči a literatuře německé, aby v ní mohl vyučovati předmětům od něho zvoleným.

Thun v. r.

19.

Narišení, vydané od ministerium obchodu dne 4. ledna r. 1855,

jinžto se podlé nejvyšších rozhodnutí od 20. října a 23. prosince r. 1854 činí nová ustanovení, jak se může provozovati plavba parní po jezerách a po řekách, počítajíc k nim veškeré vnitřní vody pohraničné v císařství Rakouském.

(V Zák. říš. č. III., vyd. a roz. dne 13. ledna r. 1855, č. 9.)

Podlé nejvyšších rozhodnutí od 20. října a 23. prosince r. 1854 činí se následující ustanovení, jak se může provozovati plavba parní po jezerách a řekách, počítajíc k nim všeliké vnitřní vody pohraničné v císařství Rakouském: